

китѣ върхове. И съ такава бързина прѣминаватъ, щото едвамъ можешъ да ги забѣлѣжишъ. Дивитѣ кози биятъ заради вкусното имъ месо. Но тѣхния ловъ е много опасенъ. Отъ бързото бѣгане тѣ увеличатъ ловеца да ги гони и незабелѣзано се изкачва на много стрѣмни мѣста, отъ гдѣто съ голѣма опасностъ се възвръща въ нискитѣ мѣста.

ТАЛАСЪМЪТЪ.

елото Пѣстра — Поляна е разположено въ една долина, заградена отъ тритѣ страни съ гжста хубава гора. Пролѣтъ, когато се стопятъ снѣговетѣ и ледоветѣ, когато настѣпятъ веселитѣ топли дни, селскитѣ дѣца съ радостъ припкатъ изъ гората да бератъ полски цвѣтя: минзухаръ, кокиче, теменуга, синчецъ и други; лѣтъ подъ дебелитъ сѣнки бератъ ягоди, а зимѣ, събрани на купъ, правятъ пързалки по горскитѣ чуки.

Радватъ се дѣцата, доволни сж селянитѣ. Ала по едно врѣме голѣмо безпокойствие завладѣ селото, захрижиха се селянитѣ, изплашиха се бабитѣ и дѣцата и прѣстанаха да ходятъ въ обичната тѣмъ гора: заселилъ се въ гората нѣкакъвъ неканенъ гостъ, нѣкакво чудовище — човѣкъ ли е, звѣрь ли е — не се знаеше. Стои въ гората и не си отива.

Щомъ се мръкне, и въ гората захваща да се чува единъ непознатъ шумъ, едно мяукане, крѣкане; а отъ